

Han sagde, at jeg i Udvalget ikke var fremkommen med et Kvæk i denne Sag. Det var et stærkt Udtryk. Jeg ved ikke, hvor han har været, men han har mildest talt i alt Fald ikke hørt godt efter. Vi sade ved Siden af hinanden, og han burde da have noteret sig at da de Ændringer, som dette Forslag indeholder, første Gang bleve behandlere og meddelte os som det eneste, man mente at kunne føre igennem i Aar, udtalte jeg en bestemt Kritik og dvælede ganske særlig ved Grænsen, de 1,500 Kr. Da vi saa fik at vide, at der ikke kunde forandres noget, endte jeg den Dag med at udtale: Ja, saa forbeholder jeg mig ganske min Stilling til Spørgsmaalet. Da Sagen saa var for til afgørende Behandling i det næste ganske korte Møde, kom det ærede Medlem med adskillig Kritik, og saa endte han med at udtale: „Jeg er principielt enig i Forslaget, men kan dog ikke stemme for det.“ Jeg er vis paa, at det var Ordene fra hans Side. Jeg tog da Ordet og sagde: Jeg er i Modsetning til det ærede Medlem principielt uenig i Forslaget, som det foreligger, men maa dog stemme for det, og jeg forbeholdt mig samtidig at give en Kritik af det i Salen og give mine Grunde til at stemme for det, uagtet jeg er utilfreds med det. Det var, hvad der foregik, og jeg forstaaer derfor ikke, at det ærede Medlem kunde sige, hvad han nys sagde.

Harald Jensen: Maa jeg bede om Ordrt for en kort Bemærkning.

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Harald Jensen: Ja, det plejer ellers ikke at være Skik at omtale, hvad der er sagt i Udvalg, og det plejer jo heller ikke at være Skik at sige, hvad man ikke har sagt i Udvalget, men det er det ærede Medlem, som har begyndt dermed. Det er ganske rigtigt, at vi sade ved Siden af hinanden, og det er ogsaa rigtigt, at jeg fremsatte adskillig Kritik mod Forslaget. (*Hammerich:* Det gjorde jeg ogsaa!) . . . men jeg kan sige, at det, som blev fremsat af det ærede Medlem, var saa godt som ingen Ting, og at det ærede Medlem ikke i nogen som helst Grad støttede mig paa de Omraader, som han her i Dag har talt for. Jeg finder mig dog beføjet til at mene, at naar man vil fremsætte en Anke mod noget, som foreligger, skal man gøre det straks i Opløbet, i dette Tilfælde i Udvalget, og ikke bagefter.

Finansministeren (Scharling): Den ærede Ordfører udtalte, at det foreliggende Forslag er en Indfrielse af det Løfte, som ved 1ste Behandling her i Tinget af det af Regeringen forelagte Forslag til Lov om et ekstraordinært Dyrtidstillæg var blevet udtalt om en velvillig Behandling af dette Forslag fra Tingets Side. Det kan jeg aldeles ikke anerkende, thi jeg kan ikke se rettere, end at det skal være Meningen med det foreliggende Forslag, at man dermed lægger Regeringens Forslag om en ekstraordinær Dyrtidshjælp i Finansaaret 1900—1901 til Side, saa at det slet ikke kommer videre frem; og jeg kan da ikke se, hvorledes det foreliggende Forslag kan være en Indfrielse af et Løfte om at behandle dette Lovforslag velvilligt. Jeg maa i saa Henseende slutte mig ganske til de Udtalelser, som fremkom fra den ærede sidste Taler, det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen), at det utvivlsomt vil være en stor Skuffelse for alle dem, som havde haabet af faa den af Regeringen foreslaaede Dyrtidshjælp eller i alt Fald noget i den Retning. Det her foreliggende Forslag træder jo nemlig slet ikke i Stedet for Forslaget om en Dyrtidshjælp, men det sigter aabenbart paa at træde i Stedet for de forskellige Forslag til Lønningslove, som ogsaa ere forelagte af Regeringen med det Ønske og i den Hensigt, at de skulde træde i Kraft for det kommende Finansaar. Der var altsaa fra Regeringens Side foreslaaet dels en Dyrtidshjælp for indværende Finansaar og dels forskellige Lønningslove for det kommende Finansaar. Nu foreslaa de ærede Forslagsstillere at lægge Forslaget om Dyrtidshjælpen helt til Side og i Stedet for de forskellige Lønningsforslag for næste Finansaar at give det, her er foreslaaet. Jeg maa da udtale, at jeg beklager, at hvad der saaledes bydes, kun er en meget knap og temmelig tarvelig Erstatning for, hvad der var bragt i Forslag fra Regeringens Side.

Jeg var ikke til Stede, da Forslaget blev indbragt, jeg hørte saaledes ikke de Udtalelser, som da fremsattes af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og Rigsdagstidenden er ikke rykket saa langt frem, at det kan ses deraf, men efter Referaterne i Aviserne synes den ærede Ordfører at have fremsat en Anke eller i alt Fald en Beklagelse over, at Udvalget ikke havde fundet den fornødne Hjælp hos Ministeriet og havde maattet arbejde ganske paa egen Haand. Jeg maa ganske bestemt modsige dette og erklære det for absolut urigtigt.